

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

08 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare împotriva sentinței Judecătoriei Cimișlia din 25 noiembrie 2011 și deciziei Colegiului penal Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2014, declarate de procuror și de inculpații

***Railean Iurie Gheorghe**, născut la
10 ianuarie 1963, originar și locuitor al or.
Basarabeasca, str. Ceapaev 57, ap. 25, cetățean al R.
Moldova, fără antecedente penale;*

***Mitioglo Oleg Constantin**, născut la
12 octombrie 1979, originar și locuitor al or.
Basarabeasca, str. Ceapaev 57, ap. 25, cetățean al R.
Moldova, fără antecedente penale;*

	<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de fond:</i>	<i>19 aprilie 2010 – 25 noiembrie 2011,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>06 februarie 2012 – 12 iunie 2013,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>03 martie – 17 iunie 2014,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>14 iulie – 23 decembrie 2014,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>23 februarie – 08 aprilie 2015;</i>

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 25 noiembrie 2011, inculpații Railean Iurie și Mitioglo Oleg au fost achitați de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, deoarece fapta nu a fost săvârșită de inculpați.

Procesul penal în privința lui Railean Iurie și Mitioglo Oleg pe art. 328 alin. (1) a fost încetat, cu atragerea lor la răspundere contravențională în baza art. 313 Cod contravențional și încetarea procesului contravențional în legătură cu expirarea termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

Acțiunea civilă înaintată de Ceainicov I. privind încasarea pagubei morale de 100.000 lei și materiale de 14.641,60 lei a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin aceeași sentință, Popov Serghei a fost achitat pe art. 328 alin. (1) Cod penal, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că la 17 septembrie 2009, orele 03.00, Railean Iurie, activînd în calitate de inspector superior auto de stat al SPR și Mitioglo Oleg, activînd în calitate de ofițer operativ de sector al secției de poliție, ambii angajați ai Comisariatului de Poliție Basarabeasca, fiind persoane cu funcții de răspundere, cu automobilul de serviciu de model VAZ 2107, nr. de înmatriculare MAI 7077, primind informație că un automobil staționează o perioadă îndelungată fără stăpîn, cu ușile deschise, contrar prevederilor art. 12 al Legii cu privire la poliție, nu au apelat la CPR Basarabeasca pentru a înregistra informația sosită cu privire la infracțiune, a investiga cazul și a efectua cercetarea la fața locului, s-au apropiat de automobilul de model VAZ 2103, nr. de înmatriculare BSAA 132, ce aparține lui Caraman Vasile, locuitor al or. Basarabeasca, str. Ceapaev 57, ap. 25, care era staționat pe marginea străzii Depoului, din or. Basarabeasca, în apropierea întreprinderii „NGC-2” din or. Basarabeasca, fără stăpîn, cu ușa din partea șoferului deschisă, au pus în funcțiune motorul prin conectarea firelor din mecanismul de pornire și fără nici un motiv au condus automobili nominalizat pe teritoriul CPR Basarabeasca, prin ce au depășit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege.

Instanța a reținut că inculpații Railean I. și Mitioglo O. sînt învinuiți în aceia că, fiind persoane cu funcții de răspundere, la 17 septembrie 2009, orele 03.00, înțelegîndu-se în prealabil, dîndu-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale criminale, exprimate prin vădită depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor de serviciu acordate prin lege, ambii fiind angajați ai Comisariatului de poliție Basarabeasca, s-au apropiat de automobilul de model VAZ 2103, cu n/î BSAA 132, ce aparține lui Caraman Vasile, locuitor al or. Basarabeasca, str. Ceapaev 57, ap. 25, care era staționat pe marginea str. Depoului, în apropierea întreprinderii „NGC-2”, din or. Basarabeasca, intenționat, în scopul pătrunderii în automobil, au forțat și deteriorat mînerul ușii șoferului, apoi s-au urcat în automobil, au deteriorat lacătul volanului și au condus, neîntemeiat și fără nici un motiv, automobilul nominalizat pe teritoriul CPR Basarabeasca.

Tot ei, se mai învinuiesc că la 17 septembrie 2009, orele 03.00, înțelegîndu-se în prealabil, intenționat, în scopul pătrunderii și sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane din automobilul de model VAZ 2103, n/î BSAA 132, ce aparține lui Caraman Vasile, locuitor al or. Basarabeasca, care a fost parcat de Ceainicov Iurie și lăsat fără supraveghere pe marginea str. Depoului, în apropierea întreprinderii „NGC-2”, din or. Basarabeasca, au forțat și deteriorat mînerul ușii șoferului, încredințîndu-se de lipsa altor persoane, în timpul nopții, tainic au sustras din

salonul portbagajului automobilului, pe care îl conduceau la CPR Basarabeasca, bani în sumă de 5000 lei, motorină în cantitate 240 litri cu prețul de 2541,6 lei, ulei tehnic în cantitate de 60 litri cu prețul de 900 lei, o automagnitolă de model „Kenvud” cu prețul de 1200 lei, pricinuindu-i părții vătămate Ceainicov Iurie o pagubă materială în sumă de 9641 lei 60 bani.

Din actul de reținere, depistare și ridicare a mijlocului de transport, semnat de Mitioglo O., Cicalov A. și Monosienko A., rezultă că, la 17.09.2009, orele 02.30, a fost depistat automobilul VAZ 2103, n/î BSAA 132, lângă întreprinderea „NGC-2”, fără stăpîn, cu ușile deschise, fără banca din spate, firele de la mecanismul de pornire fiind rupte.

Pe copia actului de reținere a mijlocului de transport, anexat la registrul CPR Basarabeasca de evidență a obiectelor găsite, ridicate, predate, apartenența cărora nu este stabilită, este semnătura lui Ceainicov Iurie că a primit automobilul în secția de serviciu la 22.09.2009 și nu are pretenții.

Probele examinate nu demonstrează că colaboratorii poliției Railean Iurie și Mitioglo Oleg, la 17 septembrie 2009, orele 03.00 au forțat și deteriorat mînerul ușii șoferului de la automobilul VAZ 2103, n/î BSAA 132, cu scopul de a pătrunde în automobil, au deteriorat mecanismul de pornire, au sustras tainic din salonul automobilului bani în sumă de 5000 lei, motorină în cantitate 240 litri, ulei tehnic în cantitate de 60 litri și automagnitolă de model „Kenvud”.

Din declarațiile martorilor Țaricov, Pruteanu, Beșleaga, Monosienko, din actul de depistare și ridicare din 17.09.2009, semnat de Mitioglo O., Cicalov A. și Monosienko A., rezultă că la momentul depistării ușa automobilului din partea șoferului era deschisă, firele de la mecanismul de pornire erau rupte.

Instanța a statuat că declarațiile părții vătămate Ceainicov I. sunt neveridice, deoarece sunt dubii rezonabile că el ar fi lăsat pe timp de noapte, la marginea orașului, fără supraveghere, în salonul automobilului 5000 lei, 240 litri de motorină și 60 litri ulei tehnic și a plecat în ospeție, fără a avea teamă că aceste bunuri pot fi sustrate, că el ar fi procurat combustibilul respectiv în ianuarie 2009 de la Cerguța V., deoarece conform actului de deces, prezentat de partea apărării în ședința judiciară, Cerguța V. a decedat la 06 ianuarie 2009 de casexie canceroasă, astfel afirmațiile părții vătămate în acest sens sînt neconvingătoare.

De asemenea, nu au fost prezentate dovezi, care ar confirma că inculpații au comis furtul acestor bunuri.

Între declarațiile martorului Iuzvencov S. și declarațiile părții vătămate Ceainicov I. sînt divergențe în privința încărcăturii automobilului. Martorul Iuzvencov S. a declarat, că a văzut în automobil, mai sus de banca din spate niște genți mari în carouri, iar partea vătămată Ceainicov I. a indicat că în salon s-au aflat damigene cu combustibil.

La fel, și învinuirea înaintată inculpaților în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) CP, nu și-a găsit confirmare, inculpații urmînd a fi achitați deoarece fapta nu a fost săvîrșită de ei.

În acțiunile inculpaților lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) CP, dar este prezentă contravenția prevăzută la art.

313 CC - săvârșirea unei acțiuni care depășește în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și care contravine intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, deoarece colaboratorii poliției Railean I. și Mitioglo O, primind informație că un automobil staționează o perioadă îndelungată fără stăpîn, cu ușile deschise, cu firele de la mecanismul de pornire rupte și constatînd circumstanțele care indicau că nu se exclude faptul comiterii unei infracțiuni, contrar prevederilor art. 12 al Legii cu privire la poliție, nu au apelat la CPR Basarabeasca pentru a înregistra informația cu privire la infracțiune, a investiga cazul și a efectua cercetarea la fața locului conform legii, dar au pus în funcțiune motorul prin conectarea firelor din mecanismul de pornire și fără nici un motiv au condus automobilul nominalizat pe teritoriul CPR Basarabeasca, astfel au depășit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege.

Acțiunea civilă înaintată de Ceainicov I. privind încasarea pagubei morale de 100.000 lei de la MAI și materiale de 14.641,60 lei de la inculpat urmează a fi respinsă, deoarece nu s-a probat cauzarea acestor prejudicii.

3. La 20 decembrie 2011, procurorul a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpații să fie condamnați în baza art. 328 alin. (1), 186 alin. (2) lit. b), c), d), 84, 90 Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în MAI pe un termen de 3 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 4 ani.

Apelantul a invocat că instanța de fond incorect a apreciat probele administrate și nicidecum nu a luat în considerație declarațiile martorilor Monosienco A., Iuzvencov S. și a părții vătămate Ceainicov I., motivînd că între declarațiile lor sînt divergențe.

În cadrul urmăririi penale au fost acumulate destule probe ce ar dovedi vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunilor incriminate și anume: depozitiile părții vătămate Ceainicov I., martorilor Monosienco A., Iuzvencov S., Cianov I., materialul nr. 873 din 17.09.2009 înregistrat în CPR Basarabeasca, proces verbal de efectuare a experimentului din 22 martie 2010, graficul de serviciu a grupelor operative al CPR Basarabeasca pe perioada 18.09.2009-24.09.2009.

3.1. Partea vătămată Ceainicov I. la fel a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpații să fie condamnați în baza art. 186 alin. (2) Cod penal, cu încasarea prejudiciului material de 14.641 lei și celui moral de 100.000 lei

Apelantul a indicat că declarațiile inculpaților nu sunt veridice, deoarece automobilul a trecut revizia tehnică. În cadrul urmăririi penale a avut loc reconstituirea faptei, care a dovedit că în automobilul cu scaunele din urmă scoase încap 240 litri de motorină.

Nu a fost audiat în instanța martorul Cicalov, iar declarațiile martorului Țaricov urmează a fi apreciate critic, deoarece anterior el a fost tras la răspundere penală și este dependent de polițiști.

Automobilul era parcat regulamentar și nu este clar care a fost necesitatea conducerii acestuia la comisariat.

Într-adevăr a scris recipisă că nu are pretenții față de automobil, deoarece nu își imagina că pot dispărea bunurile din el.

Inculpații au sustras bunuri în sumă de 14641 lei, deoarece el personal a văzut cum Railean I. a stricat lacătul ușii automobilului.

3.2. Au declarat apel și inculpații, solicitând casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie încetat procesul contravențional pe art. 313 CC, pe motiv că lipsesc elementele constitutive ale contravenției.

Apelanții au specificat că la dosar a fost anexat materialul nr. 873 despre depistarea automobilului lângă „NGC-2”, st. Basarabeasca, la 17.09.2009. Conform rezoluției comisarului, materialul a fost transmis lui Railean I. pentru examinare și, ulterior, a fost încheiat în legătură cu lipsa componentei de infracțiune. În actul de depistare sunt indicate deteriorările automobilului și ce lipsește de la el. Sunt și declarațiile martorilor Cicalov și Monosienko, care au văzut când a fost depistat automobilul. Railean și Popov au raportat comisarului despre depistarea automobilului. Ceainicov I. a semnat recipisa prin care a confirmat că nu are pretenții față de automobil când l-a primit de la comisariat.

Ei au acționat în conformitate cu legea, materialul despre depistarea automobilului a fost examinat și luată o decizie legală, iar instanța greșit a concluzionat că ei au săvârșit contravenția prevăzută de art. 313 CC.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2013, apelurile inculpaților au fost respinse ca nefondate.

Apelurile procurorului și părții vătămate Ceainicov I. au fost admise, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre.

Railean I. și Mitioglo O. au fost condamnați în baza art. 328 alin. (1) Cod penal la 250 unități convenționale, ce constituie 5000 lei, fiecare.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că din analiza probelor cercetate s-a constatat că inculpații, fiind persoane cu funcții de răspundere, la 16.09.2009, primind informație că un automobil staționează în stradă, o perioadă îndelungată fără stăpîn, cu ușile deschise, contrar prevederilor art. 12 al Legii cu privire la poliție, nu au apelat la CPR Basarabeasca pentru a înregistra informația sosită cu privire la infracțiune, a investiga cazul și a efectua cercetarea la fața locului, s-au apropiat de automobilul de model VAZ 2103 cu n/î BS AA 132, au pus în funcțiune motorul prin conectarea firelor din mecanismul de pornire și fără nici un motiv au condus automobilul nominalizat pe teritoriul CPR Basarabeasca, unde la fel nu au efectuat careva examinare a automobilului și transmitere a lui conform cerințelor.

În astfel de circumstanțe, reieșind din faptul că Ceainicov I. a afirmat că a avut unele bunuri în salon și care au dispărut, a devenit imposibilă investigarea în sensul stabilirii potențialilor infractori și găsirii bunurilor sustrate în sumă de 14641,6 lei, adică au cauzat daune considerabile intereselor părții vătămate.

Instanța a încadrat acțiunile lor în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, ca săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care a solicitat casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că instanța de apel nu a analizat toate probele prezentate de procuror și nu s-a expus asupra motivelor invocate în apel.

5.1. Avocatul Izvecov Igor și inculpații la fel au declarat recurs ordinar, în care au solicitat casarea hotărârilor adoptate și dispunerea achitării ultimilor.

Recurenții au invocat că apelul procurorului a fost greșit admis, deoarece a fost declarat cu omiterea termenului prevăzut de art. 402 Cod de procedură penală.

Autenticitatea semnăturii de pe apelul lui Ceainicov I. provoacă dubii, acesta fiind plecat peste hotare.

Vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate nu a fost dovedită.

6. Potrivit deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 17 iunie 2014, toate recursurile au fost admise, casată parțial decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei în privința inculpaților Mitioгло O. și Railean I. de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a reținut că sentința instanței de fond a fost pronunțată integral la 25 noiembrie 2011, în prezența procurorului r-ului Basarabeasca Dobrioglo R. și a părții vătămate Ceainicov I. Copia sentinței redactate, procurorul a primit-o la 05.12.2011, iar partea vătămată la 01.12.2011, fapt confirmat prin semnătura acestora pe recipise. Procurorul a declarat apel abia la 20 decembrie 2011, iar partea vătămată la 13 decembrie 2011, conform ștampilelor aplicate pe cererile de apel. În conținutul lor nu s-a solicitat repunerea în termen a apelurilor.

Instanța de apel, prin decizia sa din 12 iunie 2013, nu s-a expus asupra termenului de declarare a apelurilor procurorului și al părții vătămate, le-a considerat întemeiate, și ca urmare le-a admis, fără a invoca motive relevante în acest sens.

Repunerea în termen operează doar în cazul întârzierii care a fost determinată de motive întemeiate – calamități, boala ș.a. Astfel, instanța de apel urma în mod obligatoriu să stabilească cu certitudine, care au fost acele motive întemeiate care au dus la întârzierea declarării apelurilor de către procuror și partea vătămată.

Deși apelanții nu au solicitat repunerea în termen a apelurilor, instanța de apel urma să cerceteze obligatoriu acest aspect.

Însă, conform procesului verbal al ședinței de judecată, în instanța de apel s-a purces nemijlocit la soluționarea apelurilor declarate, inclusiv de către procuror și partea vătămată în fond și fără a oferi cuvântul avocatului Izvecov I., apărător al inculpaților Mitioгло O. și Railean I., fiind încălcat evident și dreptul la apărare în speța dată. Astfel, instanța de apel nu a ținut cont de cerințele legale și a judecat

apelurile procurorului r-ului Basarabeasca, Dobrioglo R. și al părții vătămate Ceainicov I., fără a constata motivele întârzierii și a soluționa repunerea acestora în termen.

De soluționarea chestiunii privind repunerea în termen a apelului depindea judecarea obiectivă și completă a apelurilor, deoarece art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală prevede soluția de respingere a apelului din motivul că a fost depus peste termen.

Instanța de apel corect a menținut achitarea lui Popov S. pe art. 328 alin. (1) Cod penal, deoarece s-a constatat, că el activa în calitate de șofer – polițist, fiind în subordinea inspectorului superior auto de stat al SPR, căpitan Railean I. și a ofițerului operativ de sector al secției de poliție – locotenent major Mitioglo O. Evident că el a executat ordinele superiorilor săi și careva acțiuni care ar depăși limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin Lege nu s-au constatat, el fiind încrezut că superiorii lui acționează legal și corect.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2014, apelul procurorului a fost respins ca depus peste termen.

Apelurile părții vătămate Ceainicov I. și a inculpaților Railean I. și Mitioglo O. au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a indicat că potrivit art. 402 alin. (1) Cod procedură penală termenul de declarare a apelului este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale.

Sentința în cauză a fost pronunțată la 25.11.2011, în prezența procurorului.

Potrivit recipisei, procurorul a primit copia sentinței redactate integral tot la data de 25.11.2011.

Dar, conform ștampilei de intrare a Curții de Apel Chișinău, procurorul a declarat apelul abia la 20.12.2011, adică cu încălcarea termenului de atac, fără a invoca careva temeiuri de omitere a termenului de atac.

Nu au fost prezentate argumente întemeiate pentru repunerea în termenul de atac a apelului declarat de acuzatorul de stat, deoarece el a primit copia sentinței și în textul acesteia se indică expres termenul și modul de declarare a apelului. Prin urmare, acesta a omis neîntemeiat termenul pentru declararea apelului împotriva sentinței în cauză.

Din analiza materialului probator rezultă că motivele invocate în apelurile părții vătămate și a inculpaților, au fost obiect de studiu la cercetarea judecătorească în instanța de fond, care s-a petrecut sub toate aspectele, complet și obiectiv prin prisma principiului contradictorialității și nemijlocirii.

Instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, probele administrate fiind apreciate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv.

Perima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a concluzionat că Mitioglo O. și Railean I. să fie achitați pe art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal din motiv că fapta nu a fost săvârșită de ei, iar pe art. 328 alin. (1) Cod penal să fie încetat procesul penal, deoarece fapta constituie o contravenție.

Aceste împrejurări au fost elucidate și constatate din totalitatea de probe acumulate la dosarul respectiv, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Învinuirea nu și-a găsit confirmare. În urma analizelor circumstanțelor și probelor administrate, instanța de fond legal și fondat a motivat sentința prin faptul că în cazul inculpaților lipsește legătura cauzală dintre acțiunile lor și consecințele indicate în actul de învinuire, deoarece în cadrul cercetării judecătorești incontestabil s-a probat că aceste consecințe infracționale nu sunt geneza acțiunilor inculpaților.

Declarațiile părții vătămate Ceainicov I. contravin declarațiilor martorilor oculari, inclusiv declarațiilor inculpaților.

În instanța de apel Caraman V. a solicitat respingerea apelului acuzatorului de stat și admiterea apelurilor inculpaților. El a declarat că nu are careva pretenții către inculpați, deoarece nu le-a dat automobilul lor. Prejudiciul material cauzat lui constituie suma de 1800 lei care crede că trebuie să fie încasați de la Ceainicov I., deoarece lui i-a încredințat mașina.

Din actul de reținere a mijlocului de transport rezultă că, la 17.09.2009, orele 02.30, a fost depistat automobilul VAZ 2103, n/î BSAA 132, fără stăpîn, lângă întreprinderea „NGC-2”.

Conform actului de depistare și ridicare din 17.09.2009, semnat de Mitioglo O., Cicalov A. și Monosienko A., la orele 02.30, lângă întreprinderea „NGC-2”, a fost depistat automobilul VAZ 2103, n/î BSAA -132, care era fără stăpîn, cu ușile deschise, fără banca din spate, firele de la mecanismul de pornire erau rupte.

În actul de reținere a mijlocului de transport, anexat la registrul CPR Basarabeasca de evidență a obiectelor găsite, ridicate și predate, apartenența cărora nu este stabilită, este semnătura lui Ceainicov I. că a primit automobilul în secția de serviciu la 22.09.2009 și nu are pretenții.

Astfel, nu a fost demonstrat faptul că inculpații au forțat și deteriorat mînerul ușii șoferului de la automobilul, cu scopul de a pătrunde în el, că au deteriorat mecanismul de pornire, că, au sustras tainic din salonul automobilului bani în sumă de 5000 lei, motorină în cantitate 240 litri, ulei tehnic în cantitate de 60 litri și automagnitolă „Kenvud”.

Din declarațiile martorilor Țaricov, Pruteanu, Beșleaga și Monosienko, din actul de depistare și ridicare din 17.09.2009, semnat de Mitioglo O., Cicalov A. și Monosienko A., rezultă că la momentul depistării ușa automobilului din partea șoferului era deschisă, firele de la mecanismul de pornire erau rupte.

Deci, nu a fost demonstrat faptul sustragerii anume de către inculpați a bunurilor materiale - bani în sumă de 5000 lei, motorină în cantitate 240 litri, ulei tehnic în cantitate de 60 litri și automagnitola „Kenvud”.

Declarațiile părții vătămate Ceainicov I. că, cînd inculpații s-au apropiat de automobilul el s-a oprit pe stadion și a văzut că colaboratorii poliției deteriorau lacătul și mecanismul de pornire, el nu s-a apropiat de ei, dar a hotărît să se

clarifice a doua zi nu sunt credibile. Or, există dubii rezonabile că el a lăsat pe timp de noapte, la marginea orașului, fără supraveghere, în salonul automobilului 5000 lei, 240 litri de motorină, 60 litri ulei tehnic și a plecat în ospeție, fără a avea teamă că aceste bunuri pot fi sustrate.

Nu poate fi reținut nici argumentul părții vătămate Ceainicov I. că a semnat recipisa că nu are pretenții la automobil, deoarece nu și-a imaginat că putea să dispară ceva, odată ce anterior a relatat că a văzut cum colaboratorii de poliție forțau ușa și portbagajul mașinii.

De asemenea, sunt îndoielnice afirmațiile lui Ceainicov I. că a procurat combustibilul respectiv în ianuarie 2009 de la Cerguța V., deoarece conform actului respectiv, Cerguța V. a decedat la 06 ianuarie 2009 de cauză canceroasă. Chiar și în cazul în care se admite, că astfel de bunuri au fost lăsate de către partea vătămată în automobil, nu au fost prezentate dovezi care ar dovedi că inculpații au comis furtul acestor bunuri.

Între declarațiile martorului Iuzvencov S. și declarațiile părții vătămate Ceainicov I. sînt divergențe în privința încărcăturii automobilului. Martorul Iuzvencov S. a declarat că a văzut în automobil mai sus de banca din spate niște geți mari în carouri, iar partea vătămată Ceainicov I. a indicat că în salon s-au aflat damigene cu combustibil.

Nu sunt relevante nici rezultatele experimentului efectuat la urmărirea penală, prin care s-a constatat că în salonul automobilului pot încăpea damigene cu volumul uneia de 20 l, în volum total de 300 l, deoarece astfel s-ar dovedi doar faptul că acele damigene puteau fi în salon, dar nu și faptul că au fost sustrate de către inculpați.

Astfel, învinuirea înaintată inculpaților pe art. 186 alin. (2) lit. b) c) și d) Cod penal nu și-a găsit confirmare în ședința judiciară, și ei corect au fost achitați pe motiv că fapta nu a fost de ei săvârșită.

Cît privește învinuirea inculpaților în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, acțiunile lor nu conțin elementele infracțiunii și constituie o contravenție prevăzută de art. 313 CC - săvârșirea unei acțiuni care depășește în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și care contravine intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Or, primind informația că un automobil staționează o perioadă îndelungată fără stăpîn, cu ușile deschise, cu firele de la mecanismul de pornire rupte și constatînd circumstanțele care indicau că nu se exclude faptul comiterii unei infracțiuni, contrar prevederilor art. 12 al Legii cu privire la poliție, inculpații nu au apelat la CPR Basarabeasca pentru a înregistra informația cu privire la infracțiune, a investiga cazul și a efectua cercetarea la fața locului conform legii, dar au pus în funcțiune motorul prin conectarea firelor din mecanismul de pornire și fără nici un motiv au condus automobilul nominalizat pe teritoriul CPR Basarabeasca, astfel au depășit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege.

8. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că în cazul în care sentința a fost pronunțată integral și acuzatorul de stat a fost prezent la pronunțarea ei, atunci care a fost necesitatea înștiințării procurorului peste 10 zile despre redactarea sentinței. Prin urmare, sentința la 25.11.2011 nu a fost redactată integral.

Mai mult, procurorul participant în instanța de fond nu a fost prezent la pronunțarea sentinței pe 25.11.2011, iar copia de pe sentință a primit-o sub semnătură la 05.12.2011.

Conform notei informative prezentate de către procurorul Dobrioglo R. ultimul, el la pronunțarea sentinței nu a asistat, fapt greșit indicat de către grefierul instanței în procesul verbal al ședinței, cu care procurorul nu a făcut cunoștință și prin urmare nu a avut posibilitate de a face careva obiecții.

Procurorul a făcut cunoștință cu sentința redactată abia la 05.12.2011 și în conformitate cu cerințele art. 402 CPP a depus apelul în termen de 15 zile, și anume la 20.12.2011.

Astfel, decizia instanței de apel este bazată pe presupuneri, interpretări eronate și tendențioase a probelor prezentate de către procuror în confirmarea faptului că apelul a fost declarat în termen legal.

Dacă sentința nu a fost pronunțată integral, pentru procuror termenul de declarare apelului curge de la data anunțării în scris despre redactarea sentinței.

Apelul declarat de către procuror nu a fost examinat de instanța de apel în fond.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, acesta este expus neclar, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

8.1. Inculpații la fel au declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărîrilor adoptate și dispunerea achitării lor.

Recurenții au indicat că la dosar a fost anexat materialul nr. 873 despre depistarea automobilului VAZ 2103, nr/î BS AA 132, lângă „NGC-2”, str. Basarabeasca, la 17.09.2009 și conform rezoluției comisarului materialul a fost transmis lui Railean I. pentru examinare și luarea deciziei. În actul de depistare sunt indicate deteriorările automobilului și ce lipsește de la el. Sunt și declarațiile martorilor Cicalov și Monosienko, care au văzut când a fost depistat automobilul. Railean și Popov au raportat comisarului despre depistarea automobilului. Procurorul a emis ordonanța prin care a dispus restituirea automobilului, iar Ceainicov I. a semnat recipisa că pretenții față de automobil nu avea.

Ei au acționat în conformitate cu legea, materialul despre depistarea automobilului a fost examinat și luată o decizie legală, iar instanța greșit a concluzionat că ei au săvârșit contravenția prevăzută de art. 313 CC.

În drept, recursurile sunt întemeiate pe art. 427 Cod de procedură penală.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor respective pe baza materialelor dosarului și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rînd, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiurile cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art. 230 alin. (2), 402 alin. (1), (2) Cod de procedură penală (*în redacția de pînă la 27.10.2012*), termenul de apel este de 15 zile de la data redactării sau a pronunțării sentinței integral. Pentru părțile care au lipsit de la pronunțarea sentinței termenul de apel curge de la data comunicării în scris despre redactarea sentinței. În cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Potrivit art. 336 alin. (6) și (7) Cod de procedură penală, în termen de 3 zile lucrătoare de la data anunțării semnării procesului-verbal, participanții la proces au dreptul să formuleze obiecții asupra lui, indicînd inexactitățile și motivele pentru care îl consideră incomplet. Obiecțiile la procesul-verbal se examinează de către președintele ședinței de judecată. Rezultatul examinării obiecțiilor, în caz de acceptare a lor, se formulează printr-o rezoluție pe textul obiecțiilor, iar în caz de respingere – prin încheiere motivată. Obiecțiile și încheierea asupra lor se anexează la procesul-verbal.

Sub acest aspect și cu referire la motivele invocate în recursul procurorului, se reține că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de fond a pronunțat sentința integrală la 25 noiembrie 2011, în prezența procurorului Dobrioglo R. (*v. 2, f.d. 210*).

Astfel, termenul de declarare a apelului urma să expire la sfîrșitul zilei de 11 decembrie 2011.

Însă, apelul procurorului a fost depus la 20 decembrie 2011, adică peste termenul prevăzut de lege, iar nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen (*v. 2, f.d. 231, pct. 3 din decizie*).

Totodată, argumentul recurentului că sentința nu a fost pronunțată integral, iar procurorul la pronunțarea sentinței nu a asistat, fapt greșit indicat de către grefierul instanței în procesul verbal al ședinței, nu poate fi luat în considerare, deoarece contravine procesului-verbal al ședinței de judecată a primei instanțe, asupra cărui acuzarea nu a formulat obiecții în condițiile legii, adică a fost de acord cu conținutul acestui act procedural, care, în asemenea împrejurări, se prezumă de drept a fi corect întocmit.

Pe lîngă aceasta, potrivit art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală, nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora părțile nu au folosit calea apelului.

Deci, argumentele specificate în recursul ordinar al procurorului nu au suport legal, dat fiind că acestea nu au fost invocate și în apel. Or, apelul acuzării a fost respins de instanța de apel ca depus peste termen, fapt ce echivalează cu neutilizarea căii apelului (*pct. 3, 7 din decizie*).

Este de menționat că soluția de respingere a apelului ca depus peste termen nu implică o verificare a hotărîrii atacate, întrucît instanța de apel nu poate proceda la o verificare de fapt și de drept a acesteia decît în cadrul unui apel exercitat în mod legal.

Prin urmare, instanța de apel legal și întemeiat a respins apelul procurorului ca depus peste termen, iar hotărîrea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, recursul procurorului devenind unul vădit neîntemeiat.

În al doilea rînd, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens.

Însă, în recursurile inculpaților, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 8.1 din decizie*).

Rezultă, că aceste recursuri nu îndeplinesc cerințele legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpaților cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii.

În al treilea rînd, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și cu privire la argumentele invocate în recursurile ordinare ale inculpaților (*pct. 8.1 din decizie*), în care nici nu se conțin referiri la erori de drept concrete și clar definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărîrilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2 și 7 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpaților și încadrarea juridică justă a acțiunilor acestora în strictă conformitate cu prevederile

normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpaților, părții vătămate Ceainicov I., martorilor Monosienko A., Iuzvencov S. și Cicalov I., materialului nr. 873 din 17.09.2009 înregistrat în CPR Basarabeasca, procesului verbal de efectuare a experimentului din 22 martie 2010, graficul de serviciu a grupelor operative al CPR Basarabeasca pe perioada 18.09.2009-24.09.2009, actul de reținere a mijlocului de transport din 17.09.2009, actului de depistare și ridicare din 17.09.2009, a automobilului fără stăpîn, cu ușile deschise, fără banca din spate, firele de la mecanismul de pornire erau rupte, actul de reținere a mijlocului de transport, anexat la registrul CPR Basarabeasca de evidență a obiectelor găsite, ridicate și predate, apartenența cărora nu este stabilită, cu semnătura lui Ceainicov I. că a primit automobilul în secția de serviciu la 22.09.2009 și nu are pretenții, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Mai mult, recursurile inculpaților sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele au estimat circumstanțele cauzei (*pct. 8.1 din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor judecătorești privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decît cel pe care îl propun inculpații este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenții Railean Iurie G. și Mitioglo O., că hotărîrile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că toate recursurile declarate sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursurile de pe rol sunt vădit neîntemeiate, ele urmează a fi declarate inadmisibile.

10. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procuror, de inculpații Railean Iurie Gheorghe și Mitioglo Oleg Constantin, împotriva sentinței Judecătorei Cimișlia din 25 noiembrie 2011 și deciziei Colegiului penal Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2014, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 12 mai 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco